

DÉLMAGYARORSZÁG

76. évfolyam, 122. szám
1986. május 26., hétfő

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
SZEVED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Havi előfizetési díj: 43 forint
Ára: 1.80 forint

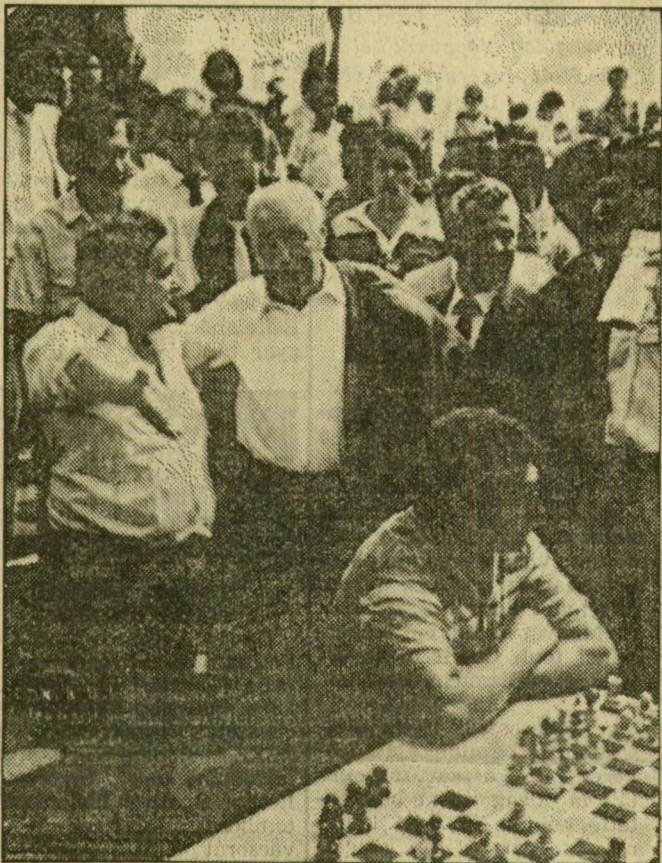
Befejeződött a KISZ XI. kongresszusa

Kádár János látogatása — Élénk vita
Meválasztották a tisztségviselőket

Szombaton és vasárnap Budapesten, az Építők Rózsá Ferenc Művelődési Házában, a KISZ XI. kongresszusán plenáris ülést tartottak. Az elnökségben foglalt helyet Németh Károly, az MSZMP főtítkárhelyettese, Hámori Csaba, a KISZ Központi Bizottságának első titkára, a Politikai Bizottság tagjai, Berecz János, Horváth István, az MSZMP Központi Bizottságának titkárai, Viktor Misin, az Össz-szövetségi Lenini Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottságának első titkára, Valid Maszri, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség elnöke és Josef Skala, a Nemzetközi Diákszövetség elnöke.

Kedves vendéget üdvözöltek a KISZ-kongresszus résztvevői a szombat délelőtti tanácskozás szünetében: Kádár János, az MSZMP főtítkára kapcsolódott be az ifjúsági szövetség legfelsőbb fórumának munkájába. A párt főtítkárat Hámori Csaba fogadta. Kádár János a tanácskozási teremben tartva kézszorítással, barátságos szóval köszöntötte a küldöttek egy-egy csoportját, a jelen levő külföldi delegátusokat, s a tanácskozás munkájának jelentőségéről is szólt a fiatalokkal.

A folytatódó plenáris ülés résztvevői nagy tapsal fogadták a terembe lépő Kádár Jánost, aki helyet foglalt az elnökségben. A vendéget üdvözölve Varga László, az üléssoros elnöke hangsúlyozta: a XI. kongresszus előkészítése során a párt testületei, s személyesen az MSZMP főtítkára nagy figyelmet szenteltek a KISZ, a magyar ifjúság helyzetének, törekvéseinek. Az ifjúkommunisták ezt a

Kádár János a Városligetben, ahol többféle rendezvény volt a KISZ-kongresszus alkalmából

megtisztelő figyelmet tanácskozásukon felelősségteljes elemzéssel, társadalmi törekvéseinket is előrevívó program kidolgozásával, a kongresszus után pedig ennek fegyelmzett végrehajtásával kívánják viszonzni.

Kádár János kora délután Hámori Csaba kíséretében rövid sétát tett a Városligetben, a KISZ kongresszusát kísérő sokszínű kulturális

rendezvénysorozat színelőadások keretében.

A Petőfi Csarnokban, ahol az országos Commodore-találkozó eseményei zajlanak, megtekintette a nagyteremben felállított számítógépeket, amelyeken a Novotrade Rt. által kifejlesztett játéprogramokkal, illetve földrajzi oktatóprogrammal ismerkedtek a diákok. A párt főtítkára a számítástechnikai kiállításon megnézte az

irodai könyvviteli munkát segítő gépeket, benyitott a „jövő tantermébe”, ahol a fizika, a földrajz, a matematika és más tantárgyak elsajátítását könnyítő oktatóprogramokat alkalmaznak. Rövid ideig figyelemmel kísérte a „helyi lap”, a Városligeti Találkozó szerkesztőségének munkáját: a legkorszerűbb számítástechnikai eszközökkel állítják elő — írják, szerkesztik és tördelik — a KISZ XI. kongresszusa tiszteletére megjelenő, s a kulturális és a sportprogramokról tudósító alkalmi újságot.

A körséta végén a Petőfi Csarnok mögötti szabadtéri színpadot kereste fel Kádár János, ahol néhány szót váltott a helyszínen szimulált játszó Bilek István nemzetközi sakknagyemesterrel.

*

A tanácskozás vasárnap reggel a DIVSZ-induló előadásával vette kezdetét, majd Emőd Péter, a KISZ KB titkára, az ülés levezető elnöke bejelentette: vasárnap reggelig 73 üdvözlő távirat érkezett a kongresszus címére. A miskolci December 4-e Drótművek, a Csepel Művek Szerszámgyárára, a Jászberényi Hűtőgépgyár és a Veszprémi Szénbányák Vállalat fiataljai üdvözlésükben arról tudósítottak, hogy szombaton kommunista műszakkal köszöntötték az ifjúsági szövetség legfelső fórumát.

A délelőtti ülésen elsőként beszámoló hangzott el a szekciósülés és a lakóhelyi fórum munkájáról. Szót kaptak megyénk küldöttei is.

Szitás Ágoston Csongrád megyei tsz-elnök kiemelte:

(Folytatás a 2. oldalon.)

A peremkerületek fejlesztéséről Interjú Csonka Istvánnal

A hetvenes évek elején, pontosabban 1973-ban Szeged városrésze lett a község: Algyó, Gyálarét, Kiskundorozsma, Szőreg, Tápé. Nyert ezzel a város, és persze előbbre léptek a községek, ugyanakkor szaporodtak a tanács gondjai is: nem lehetnek az új peremkerületek mostohák. A „fúzió” előtt Szeged területe 11 ezer 200 hektárról 35 ezer 661 hektárra nőtt. A lélekszámot tekintve 30 ezren mondhatják azóta, hogy városban élek. A VII. ötéves tervidőszakban milyen fejlesztések várhatók a peremkerületekben? Erről kértem tájékoztatást Csonka Istvántól, a városi tanács elnökének általános helyettesétől.

— Mindenekelőtt el kell mondani, hogy a városhoz tartozás feszültséget okozott. A csatlakozások részint szeretnék volna megőrizni önállóságukat, ugyanakkor városiakok is akartak lenni. Tudni kell azt is, hogy az elmúlt időben igazi fejlesztés csak a Belvárosban volt — illetve az új lakótelepeken. Gondoljunk a lakásépítésre. Az új városrészek csupán a szegedi volt kerületek — például Móraváros, Alsóváros — szintjét érték el. Ezzel eljutottunk a VII. ötéves terv egyik fontos feladatához: csökkenti kell a bel- és külterületek közötti különbséget. Ez természetesen nemcsak az említett öt volt községre vonatkozik. A tervezésnél úgy kellett gondolkodni, hogy nincs külön Tápé vagy Algyó — Szeged van.

Miben várható jelentős változás?

— Arra nem lehet számítani, hogy ezeken a területeken olyan fejlődés lesz, mint a Belvárosban. Ez nem is lehet cél, az viszont jogos elvárás, hogy az alapellátás városi szintre emelkedjen. A tanács költségvetés szűkös, így például parkosításra nem költethetünk annyit, mint a lakótelepeken, de úgy érzem, a volt falvakban erre nincs szükség. A házak gazdája egyben az utca gazdája is. Gondoljunk csak a házak elé ültetett gyönyörű gumölcsfákra, virágokra, gondosan kaszált árokpartokra. Ezek az emberek praktikusak. Saját érdekükben tisztítják a nyílt szelvényű csatornákat, felsőprík portájuk környékét vigyázzák a tisztaságot.

Beszéljen kérem a közművekről. Gondolok itt főként a csatornázásra, gázvezetéképítésre és a szilárd útburkolat építésére. Mire számíthatunk?

— Az alapközmű, a víz mindenütt megoldott, biztosított. Szeged az új ivóvíz-kutakkal a századfordulóra, de azon túl is kedvező helyzetben van. Ezzel nincs gond. A vezetékes gázellátás is megfelelő, kivéve Kiskundorozsmát, ahol a gázátadó építése után lehet a bekötéseket folytatni, és Gyálarét, ahová az aránylag nagy távolság miatt — egyelőre — nem tudjuk kivezetni a tiszta

fűtőenergiát. Feltétlen számíthatunk az önerős fejlesztésekre, így a csatorna, illetve a szilárd útburkolat építésére. Meggyőződésem, hogy segít majd a lakosság, hiszen a közművekkel jelentősen nő az ingatlan értéke. Nagyszerűen találkozik ez esetben az egyéni és a közösségi érdek.

— Milyen összeg áll rendelkezésére a tanácsnak a következő öt esztendőben, s azt hogyan használják fel?

— A VII. ötéves tervben 15 milliárd forintunk van, amiből 11 milliárdot a fenntartásra, a létesítmények működtetésére kell költenünk. A különbségből lehet fejleszteni. Megemlítek néhány dolgot peremkerületenként, amiket feltétlenül szeretnénk megvalósítani.

— Algyón öregek napközi otthonát tervezünk építeni: Felújítjuk a művelődési házat, s annak bővítésével sikerül talán a napközi otthon kialakítása. Ennek lehetőségét most vizsgálják a szakemberek. A Kastélykert utca mellett és a Bartók Béla útnál családi házak építésére alakítunk ki telkeket. Lakóterületi alapot képeztünk 1986-ra. Ebből jut a peremkerületeknek, éspedig pályázat útján: ahol a legtöbb társadalmi munkát ajánlották, ott kapják a legtöbb pénzt. Algyó a belvízelvezetéssel pályázott: 1 millió 88 ezer forint értékű társadalmi munkát vállalt, így az alpból 1 millió 200 ezret kapnak, illetve már megkapták. Ezt az év végéig fel kell használni. Ezen kívül 400 ezer forint árú járdaalapot is adunk.

— Tápén épül majd egy 100 négyzetméteres ABC és a településfejlesztési hozzájárulást kibővítve tornaterem. Itt a piacnál alakítunk ki telkeket. Játsszótérre, belvízelvezetésre és aszfaltútépítésre 1 milliót kapnak a lakóterületi alpból. Járdalapról felmiliót költünk.

— Gyálaréten belvízelvezető árok építése a legfontosabb. Ennek költségét részben a lakók hozzájárulása fedezi.

— Kiskundorozsmán a gázátadó a fő program. Ennek értékét a tanács megelégedte. Itt is épül öregek napközi otthona, de létesülnek kohósalakos utak, parkok és csapadékvíz-elvezető rendszer is. Az alpból 900 ezret adunk s ugyanannyit betonlapra.

— Szőregen a homokbányánál biztosít a tanács házhelyeket. Az útépítést 1 millió 100 ezerrel támogatjuk, a járdaburkolást pedig félmillióval.

— Ennyit tudunk tehát segíteni a VII. ötéves tervben, amely, ha szerényen is, de előrelépést jelent: Azt még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a fő cél a meglévő közművek, intézmények fenntartása. Ez a legfontosabb feladat.

Köszönöm a beszélgetést.

Acs S. Sándor

Merre tovább, fiatalok?

Napi életünk gondjait feltáró szociológiai műveket ismerő barátom így kommentálta hónapokkal ezelőtt a KISZ KB kongresszust előkészítő vitáirát: „meglátod, ez a panaszkodás kongresszusa lesz. Mert a fiatalok életszínvonala érzi leginkább a gazdaság bajait, mert a szövetség sem tud segíteni a megoldásban.”

Aztán teltek a hónapok, alapszervezetek vitakoztak, területi küldöttgyűlések, értekezletek, hozzászólók százai mondtak véleményt. De a jóslat csak nem akart bevalni. Panasz ugyan elhangzott számolatlanul, de soha nem a kifelé, a társadalomra mutogatás szándékával. Sokkal inkább a szövetség belső bajait, a mozgalmi munka hiányosságait célozták meg a „hozzászólók”, s valljuk be őszintén — volt is mire pazarolni a szellemi löszert. „A KISZ sok területen elvesztette vonzerejét... A látszatprogramok már nem teszik vonzóvá a szervezetet... Követelmények nélkül szét hull minden közösség... A problémákat már tudjuk, de mikor javítunk végre?” — sorakoztak a gondolatok egy-egy küldöttgyűlésen. És sorakoztak három napon át az építő székházában is, ahol — mint kiderült — százötvenkilenc fiatal kért szót a plenáris vitában. Ha ehhez hozzáadjuk a szekciósülésen elhangzottakat, téma hiányról szó sem lehet. Valamennyi gondolatot

lehetetlen összefogni egy napilapi jegyzet keretei között. De újra papírra vetni a legjellemzőbbeket — kötelesség. Kezdjük az alapkérdéssel — legyen politikussabb a KISZ! Aki figyelte a korábbi vitákat, jól tudja: mindenki értelmezte, de kevés KISZ-tag értette, mit is takar ez a fogalom. Az egyik küldött így foglalta össze nézetét: „Nagyobb követelmények támasztása, vonzóbb programok, érdemi érdekvédelem döntő kérdésekből.” Ugye, máris sokkal világosabb

De a jobb KISZ-hez a lelkes szándék még kevés. Bárhogy kerülgettünk korábban olyan hétköznapi dolgokat, mint például a pénz, most végre kimondták többen is — a jelenlegi anyagi, tárgyi feltételek mellett a jobb munka csak vágy marad. A KISZ-nek intézményekre lenne szüksége, olyan létesítményekre, amelyek segítik a magasztos célok nagyon is hétköznapi megvalósítását. Érdekes módon a követelőzőnek kikialított ifjúság egyetlen képviselője sem pénzt kért a nagybéti Államtól, hanem lehetőséget. Lehetőséget önálló KISZ-vállalkozások létrehozására, hogy végre százakat tömörítsen ifjúsági csoportot is megillessenek olyan jogok egy vállalaton belül, mint egy géemkát! Hogy a közösségi kasszákat gazdagító bevételek mennyit érnek a mind kevesebb realitással bíró „ifjúsági

alapok” korában? Úgy érzem, nem kell magyarázni.

A most két pontba tömörített gondolatok a KISZ belső ügyei. Ha egyáltalán léteznek ifjúsági kérdésekben belső ügyek. Több hozzászóló ugyanis épp azt emelte ki: a társadalom általános gondjaiba épültek be a fiatalok problémái, épp ezért megoldásuk társadalmi feladat. Igazat kell adnunk ilyen véleményeknek, ha figyelembe vesszük a következő, kongresszuson is elhangzott példákat: „Ne az életkor, s munkában eltöltött idő, hanem a teljesítmény, a felkészültség határozza meg a bérek összegét... Ha már a gazdasági helyzet nem segíti a nyolcórás munkára épülő megélhetést, kapja meg mindenki a jövedelem kiegészítésének lehetőségét... Az új tudomány-technikai forradalom idején állítsuk meg a szellemi munka leértékelődését!”

Hogy miért színeztem ilyen általános gondolatokkal a KISZ kongresszusi vitaélményképét? Csupán érzékeltetésül — minden korábbi jóslat ellenére sem lett a panaszok kongresszusa a tizenegyedik. Sokkal inkább a továbblépés feltételeinek összegzésére került sor. Olyan célok fogalmazódtak meg, amelyekért csak dicséret illeti a majd ezer küldöttet. Én mégis azt mondom, ne dicsérjünk olyan gyorsan. Hisz a célok értékét végül is a gyakorlat minősíti! S mint tudjuk, korábban épp ez volt az ifjúságmozgalmi munka gyengébb oldala.

Bátyi Zoltán